

پیش بینی عملکرد تحصیلی بر اساس خودکارآمدی و درماندگی آموخته شده در بین دانش آموزان پایه پنجم شهر پیرانشهر

کاوه قادری^۱، نورالله خلیل زاده^۲

^۱کارشناسی ارشد روان شناسی تربیتی (نویسنده مسئول)

^۲استادیار (دکترای روان شناسی عمومی)

چکیده

این تحقیق با هدف تعیین رابطه‌ی بین خودکارآمدی و درماندگی آموخته شده با عملکرد تحصیلی دانش آموزان پایه پنجم شهر پیرانشهر در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸ انجام شد. پژوهش حاضر از لحاظ هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی-همبستگی است. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی پیرانشهر می باشد و طبق آمار اعلام شده، تعداد کل آن‌ها ۱۷۶۰ نفر است. حجم نمونه برابر ۳۱۶ که با استفاده از روش نمونه گیری خوشه‌ای انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها آزمون عملکرد تحصیلی فاموتیلور EPT (۱۹۹۴)، پرسشنامه خودکارآمدی جینک و مورگان (۱۹۹۹) و پرسشنامه درماندگی آموخته شده (LHS) کوینلس و نلسون (۱۹۸۸) بود. در این پژوهش از ضریب همبستگی پیرسون برای بررسی رابطه بین متغیر ملاک و پیش‌بین، تحلیل رگرسیون چندمتغیره استفاده شده است. نتایج نشان داد که ضریب همبستگی چندگانه بین خودکارآمدی و درماندگی آموخته شده با عملکرد تحصیلی دانش آموزان برابر ۰/۷۶۸ است. نتایج تحلیل واریانس یک‌راهه نشان داد که مقدار F به دست آمده برابر ۲۲۵/۲۰۸ است و در سطح آلفای کوچکتر از ۰/۰۵ معنی دار است که نشان می‌دهد خودکارآمدی و درماندگی آموخته شده می‌تواند تغییرات مربوط به عملکرد تحصیلی دانش آموزان را به خوبی تبیین کنند و نشان‌دهنده مناسب بودن مدل رگرسیونی ارائه شده است. بر اساس نتایج خودکارآمدی و درماندگی آموخته شده به ترتیب با ضریب بتای ۰/۹۰۵ و ۰/۱۹۲- توانسته میزان عملکرد تحصیلی دانش آموزان را تبیین کنند. خودکارآمدی و مولفه‌های آن با عملکرد تحصیلی دانش آموزان در سطح معناداری (p≤۰/۰۱) رابطه مثبت و معناداری وجود دارد، همچنین بین درماندگی آموخته شده و عملکرد تحصیلی دانش آموزان در سطح معناداری (p≤۰/۰۱) رابطه معکوس و معناداری وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: عملکرد تحصیلی، خودکارآمدی، درماندگی آموخته شده، دانش آموزان، شهر پیرانشهر.